

Hva sier? studentene

Den nye tannteknikerutdanningen – tettere på klinikken

AMALIE TOMASGARD, STYREMEDLEM I NTF STUDENT

Ved Universitetet i Oslo har tannteknikerutdanningen fått ny form etter å ha stått i fare for nedleggelse på grunn av lav rekruttering. Den nye modellen har et tydelig mål: mer klinisk forståelse og tettere samarbeid med tannleger. Tannteknikerstudenter skal i større grad være til stede i behandlingsrommet sammen med tannlegestudenter, delta i valg av behandling og materialer, og følge pasientforløp tettere enn tidligere.

Utdanningen kombinerer håndverk og digitale teknikker, slik dagens kliniske praksis krever. Digital arbeidsflyt erstatter ikke fagkompetanse, den forutsetter den. For tannlegen betyr dette at fremtidige tannteknikere i større grad vil forstå kliniske vurderinger, biologiske begrensninger og pasienthensyn, ikke bare det tekniske sluttproduktet. Samtidig gir modellen også tannlegestudenter økt forståelse for tidsbruk og faglig arbeid som ligger bak ferdigstilt protetikk.

Omleggingen må også ses i lys av utviklingen i markedet. Økt import og pressede priser har over tid bidratt til at tannteknikeren ofte har fått en mer perifer rolle, som ekstern leverandør fremfor faglig samarbeidspartner. Den nye utdanningen kan derfor forstås som et forsøk på å tydeliggjøre tannteknikerens plass i tannhelseteamet som en integrert del av behandlingskjeden.

Hva betyr dette for tannlegen i praksis?

I klinisk hverdag kjenner mange tannleger allerede verdien av tett samarbeid med tanntekniker. Når protetikken blir mer avansert, blir dette samarbeidet ikke bare nyttig, men nødvendig.

Protetiske behandlingsløp er blitt mer komplekse, og flere avgjørende valg tas tidlig i forløpet, ofte allerede ved skanning, design og materialvalg. Når beslutninger låses tidlig, øker også konsekvensene av små feil. Sett fra et faglig ståsted er tettere samarbeid derfor først og fremst et kvalitetstiltak.

Kortere kommunikasjonslinjer, enten gjennom fysisk nærhet eller tett digital dialog, kan redusere behovet for omarbeid, forkorte behandlingstid og gi bedre forutsigbarhet, både klinisk og økonomisk.

Pris, takster og offentlig tannhelsetjeneste

Et naturlig spørsmål er hvordan denne utviklingen forholder seg til dagens økonomiske rammer. Det er viktig å understreke at disse rammene i stor grad ligger utenfor den enkelte tannleges kontroll. Takstsystemer, anbudsordninger og økonomiske føringer legger premissene for hvordan protetikk kan leveres i praksis.

Mange Helfo-takster og fylkeskommunale innkjøpsordninger er i stor grad tilpasset importert protetikk. Dette skaper et spenningsfelt mellom ønsket om kvalitet og det økonomiske handlingsrommet i klinikken, særlig i offentlig sektor. Tettere samarbeid mellom tannlege og tanntekniker er ikke en enkel løsning på dette, men kan bidra til bedre planlegging, færre omarbeid og mer effektiv ressursbruk.

En utvikling i tråd med internasjonale trender

Internasjonalt er tett samarbeid mellom tannlege og tanntekniker etablert praksis i flere land med sterke protetiske miljøer.

At norsk utdanning nå beveger seg i samme retning, er derfor ikke et brudd, men en tilpasning til en utvikling som allerede er godt etablert internasjonalt.

Når utdanningene nå kobles tettere sammen, gir det også tannleger en anledning til å reflektere over egen praksis, ikke bare hvordan vi bestiller protetikk, men hvordan vi samarbeider, og hva det kan bety for både pasient og behandler fremover.

Teksten er delvis basert på omtale av tannteknikerutdanningen i tannteknikernes blad, Tenner i fokus, desember 2025.